



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

80. Observantur aliqua circa consecrationem Apostolorum in Episcopus, &
de tempore. Ex p. 12. t. 1. r. 80.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

straque manu, precatur dicens: *Domine Dominus no-*
ster, &c.

2. Ex his enim videtur sequi primò ad substantiam Ordinis Episcopi non requiri, ut utraque manus superponatur capiti, quia particula, imposita manu, de vna potest intelligi: sicut intelligitur in Ordinatione Presbyteri. Secundò non requiri immediatum manus contactum, cum Græci interponant pallium. Tertio non requiri contactum manus plurimum Episcoporum. Quarto impositionem libri Euangeliorum super caput, & Cervicem eius, qui consecratur, non videtur de essentia materiæ, cum ante sit consecratus per formam realem. Quintò vnicum Episcopum, esse ministrum huius ordinationis; nam aliorum contactus videtur omnino accidentalis. Primò, quia, ut patet ex dictis, ante huiusmodi contactum est creatus Episcopus. Secundò, quia ex parte illorum nulla respondet forma (nam prædicta oratio ab unico recitatur) cum tamen is, qui materiam adhibet, debeat etiam formam proferre. Tertio id indicat Dionysius *Ecclesiastica Hierarchia, cap. 5. 2. parte.*

3. Neque obstat, quod in prædicta oratione dicitur: Tu Domine omnium, & hunc qui suffragiis electus est, & dignus factus, qui subiret iugum Evangelicum, & Pontificiam dignitatem per manum meum peccatoris, & præsentium ministrorum, & Coepiscoporum, aduentu, & virtute, ac gratia S. Spiritus corroborata. Id inquam non obstat, quia solum designatur ritus quidam accidentalis, per quem declaratur capitulum, quòd Episcopo vi suæ ordinationis peculiariter competat Evangelium prædicare. Et hæc omnia observat Ioannes Præpositus in 3. parte D. Thomæ *quest. vnicæ, de sacrament. ordinis, dub. 10. numero 75.* sed pace VIII docti non rectè inferitur à consecratione Græca ad consecrationem Latinam; nam possunt esse aliqua substantialia, quæ differant inter dictas consecrationes, non in genere, sed in specie, eo modo quo in superiori Resolutione observatum est.

RESOL. LXXX.

Observantur aliqua circa Consecrationem Apostolorum in Episcopos, & de tempore. Ex p. 12. tract. 1. Ref. 80.

§. 1. A Spero, quod Episcopatus secundum illam potestatem propriam, quam addit supra Sacerdotium, & Presbyteratum, institutus est post resurrectionem à Christo Domino. Ita Pater Vasquez, & plures alij contra Filliucium, & alios opinantes fuisse in nocte Ccenæ simul omnes Apostolos ordinatos Episcopos. Probat: quia potestas, & character Episcopalis essentialiter præsupponit in suscipiente, Presbyteratum perfectum, nempe characterem, & potestatem sacrificandi, & à peccatis absolvendi: ergo ille non est concessus Discipulis ante istum. Istum autem datum esse post resurrectionem, constat ex secunda Conclusionem, atque etiam est communis sensus Doctorum iuxta Concilium Tridentinum *sess. 6. can. 14. & sess. 14. can. 3.* Consequenter verò patet, quis enim valeat si debito modo accipiat sacros Ordines, Episcopatum accipere, hoc est potestatem ordinandi, & confirmandi, & iurisdictionem aptitudinalem, siue activam in Ecclesia recipere, prius quam habeat potestatem, & characterem absolvendi fideles à peccatis: Ergo Christus non ita contulit Discipulis Episcopalem characterem, & Ordinem antequam potestatem ligandi, atque sol-

Tom. IV.

uendi, quam traditam esse post resurrectionem constat ex dictis Concilij Tridentini.

2. Sed difficultas magna est inter Doctores de tempore, quo Christus Dominus aliquem ordinavit, & instituit Episcopum, sicque promulgavit in sua Ecclesia talem dignitatem, & ordinem. Prima opinio asserit quando *Matth. ultim.* coram Discipulis pronunciauit: *Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra, Euntes ergo docete omnes gentes, &c.* Ita Vasquez, & plures recentiores, quia tunc Apostoli habebant completam potestatem Sacerdotalem, & mittebantur ad prædicandum manifestè Evangelium, etiam Gentilibus: ergo erant Episcopi, vel facti sunt Episcopi; quorum munus est prædicare Evangelium. Confirmatur, quia ad tale munus necessaria erat potestas Episcopalis ergo tunc concessa fuit ista, quando commisit illud.

3. Alia sententia est, Episcopos fuisse ordinatos quando Ioan. 20. *Stetit Iesus in medio eorum, & dixit pax vobis, accipite Spiritum sanctum, &c.* Hæc opinio displicet, quia tunc solum data est potestas Presbyterij ad remittendum peccata. Deinde, quia constat aliquos Apostolorum non fuisse tunc ordinatos Episcopatu: nempe S. Thomam, qui erat absens; nempe S. Mathiam, qui postea adnumeratus est cum vndecim Apostolis, & accepit Episcopatum, neque Paulum, & Barnabam, qui postea sunt consecrati, ut *Actorum 3.* narratur; neque ex his, qui præsentis aderant, tunc fuit ordinatus S. Iacobus minor, cognominatus Frater Domini, sicut testatur Anacletus Papa, & Gratianus refert in *Decreto 1066. cap. Porro,* & S. Hieronymus libro de *viris Illustribus*; quia fuit Iacobus ordinatus Episcopus Hierosolymitanus à tribus Apostolis, scilicet Petro, Ioanne, & Iacobo Zebedæi. Unde sequitur non dari fundamentum, ut dicamus esse tunc ordinatos in die Resurrectionis Domini, aut immediatè ab ipso Christo omnes Apostolos in Episcopos.

4. Alia sententia asserit, Episcopos ordinatos die Pentecostes, quando Spiritus sanctus igneis linguis descendit. Probat, quia tunc super Apostolos fecit signum sensibile, scilicet, ignis quasi dispersis; & modo super illum qui ordinatur Episcopus, ponitur liber Evangeliorum apertus, propterea, quòd liber clausus sit lingua tacens, apertus autem lingua loquens, munus verò Episcopi est prædicare Evangelium.

5. Contra, quia sequitur inde, non solum duodecim Apostolos, sed etiam ferè 120. recepisse tunc Episcopatum: quod dictum falsum est: nam Stephanus, & Philippus tunc aderant in eadem domo, qui postea ab Apostolis fuerunt Diaconi ordinati; ergo neque Apostoli ipsi per linguas igneas facti sunt Episcopi. Et tandem Salmeron latè docet Apostolos constitutos esse Episcopos à Christo Domino, cum in Monte Oliueti, iamiam Cælos post resurrectionem ascensus eleuatis manibus eis benedixit. Hæc enim benedictio utpote tam sanctis manibus impertita non potuit non conferre singularia dona dilectis Discipulis, atque adeo supremum Ordinem, seu Episcopatum, præsertim cum apud Græcos per manuum eleuationem creari solerent Magistratus, iuxta quam doctrinam consequenter dicendum videtur, tunc temporis Episcopalem Ordinem institutum fuisse; In re tam incerta, ego puto Episcopalem ordinem institutum fuisse à Christo Domino post resurrectionem, cum Petro commisit Ecclesiam, & cum Summum Pontificem creavit, *Ioan. 21.* dicens: *Pasce Oves meas,* Probat, supponendo id quod asserunt Turrecem. *lib. 2. Summæ*

